

Arrest

nr. 225 693 van 3 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN WALLE *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van Sierra Leone te bezitten en geboren te zijn op X 2000 te Lungi, Freetown, Sierra Leone. Uw vader zou de nationaliteit van Sierra Leone bezitten, doch uw moeder zou Gambiaanse zijn. Na de scheiding van uw ouders - toen u zes à zeven jaar oud was - verhuisde u samen met uw moeder naar Gambia (Serekunda – Kotou). U ging aldaar van graad één tot en met graad zes naar school. Tevens volgde u in het weekend een opleiding als kleermaker. Toen uw moeder ziek werd, keerde u met uw vader op vijftienjarige leeftijd terug naar Sierra Leone.

U heeft verder nog een halfbroer langs moederskant, hij zou in Gambia verblijven. U bent ongehuwd en u hebt geen kinderen.

Jullie hebben een familieschrijn genaamd 'Indostan', men moet van deze schrijn huwen en het eerste kind offeren, wat uw vader in het verleden ook effectief had gedaan. Het feit dat uw broer tijdens dit offer was omgekomen, bleek de latere aanleiding tot de scheiding van uw ouders te zijn. Uw vader wou op een bepaald moment geen verdere offers voor deze schrijn meer brengen en wou eveneens voorkomen dat ook u vanaf uw achttien jaar de schrijn zou moeten dienen, waardoor hij besloot samen met u Sierra Leone te verlaten. Tevens kende uw vader problemen met zijn drie broers. Uw grootvader had immers land achtergelaten voor de familie, zowel uw vader als zijn beide broers hebben hier heimelijk gronden van verkocht. Uw vader wordt ervan beticht geld afkomstig van de verkoop van stukken landbouwveld te hebben gestolen.

U en uw vader verlieten aldus Sierra Leone en reisden via Guinee, Mali, Burkina Faso en Niger naar Libië. Nadat u in Libië aankwam, kwam u te weten dat uw moeder was overleden. Tevens bent u uw vader in Tripoli kwijt gespeeld, hij stelde op een dag immers te gaan werken en kwam nooit meer terug. U reisde vervolgens alleen verder via Italië en Oostenrijk, om uiteindelijk op 09 november 2017 in België aan te komen. U diende op 17 november 2017 alhier een asielaanvraag in.

U vreest bij een terugkeer naar Sierra Leone voor de familie van uw vader, ze zullen immers achter u aan komen en u naar uw vader en het ontvreemde geld vragen. Tevens kunnen ze u offeren aan de schrijn, u zal vanaf uw achttien jaar immers ook zelf deze schrijn moeten dienen. U zou ook niet naar Gambia kunnen terugkeren, volgens uw vader kunnen ze u makkelijk traceren aldaar, zijn broers zouden u er kunnen vinden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de verklaringen die u aflegde tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie 'Vragenlijst procedurele noden' dd. 28 augustus 2018) en de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet immers op het volgende worden gewezen.

Zo gaf u tijdens uw onderhoud bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28 augustus 2018 aan dat u bij het vertellen van uw verhaal zou denken aan wat u zou hebben meegemaakt in Libië, in Agadez, met uw familie en met uw vader. Telkens u naar uw psycholoog zou gaan, zou hij u proberen te helpen om u te herinneren wat er is gebeurd, u vergeet immers zoveel dingen. U zou al vier tot vijf maanden bij uw psycholoog gaan. Verder zou u zijn gestopt met uw medicatie. Toen u aankwam hier, sliep u immers niet en droomde u altijd, u zag dan zoveel dingen en u had nachtmerries (zie 'Vragenlijst procedurele noden' dd. 28 augustus 2018). U legt ten bewijze hiervan een "Attestation de début de suivi à l'attention de Monsieur B. S." dd. 06 maart 2018 - afkomstig van uw psycholoog E. Declercq - voor. In dit attest wordt er evenwel enkel en alleen vermeld dat u sinds 31 januari 2018 zou worden opgevolgd, waarbij u Dhr. Declercq tweemaal per maand zou consulteren. Uit het attest blijkt dat u op 06 maart 2018 slechts tweemaal op consultatie was gegaan. De summiere bevindingen van Dhr. Declercq waren – op basis van slechts twee consultaties – dat u een psychisch fragiel persoon zou zijn en dat verdere psychotherapeutische opvolging aangewezen zou lijken. Een volgend –meer gedetailleerd- attest zou pas later – na minstens zes consultaties – kunnen worden bezorgd. Het door u voorgelegde "Attestation de début de suivi à l'attention de Monsieur B. S." dateert evenwel van 06 maart 2018 en aldus van meer dan elf maanden geleden, een recenter medisch attest werd echter niet aan onze diensten bezorgd. Hierdoor hebben onze instanties dan ook geen zicht omtrent uw huidige psychische toestand en de begeleiding die u mogelijks in dit kader nog zou ontvangen. U maakte tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dd. 20 december 2018 verder geen enkel gewag van enige moeilijkheden die u tijdens het onderhoud zou hebben ondervonden of die het verdere verloop van het onderhoud mogelijks konden beïnvloeden. U stelde aan het einde van het persoonlijk onderhoud de gestelde vragen goed te hebben begrepen en wanneer u werd gevraagd of u nog iets wilde toevoegen, maakte u enkel melding van het feit dat u in België voetbal speelt en ook werkt (cgvs p. 30).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. **Er werd in casu vastgesteld dat u geen duidelijk zicht biedt op uw identiteitsgegevens noch op de nationaliteit die u zou bezitten. Tevens kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw (recent) verblijf in Sierra Leone, dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging.** Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging zal onderzocht worden. **Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.**

Er kan vooreerst worden opgemerkt dat u geen duidelijk zicht biedt op uw identiteitsgegevens noch op de nationaliteit die u zou bezitten. Bij de Belgische asielinstanties heeft u immers van in het begin als zijnde uw enige werkelijke naam 'S. B.' opgegeven en gaf u als enige nationaliteit Sierra Leone aan. Evenwel geeft u tijdens uw onderhoud voor het CGVS dd. 20 december 2018 aan dat u ook onder de naam 'T. B.' zou gekend staan (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 20 december 2018 p. 3, hierna genoemd cgvs p. 3). Immers uw moeder – zijnde van Gambiaanse nationaliteit – zou u steevast zo hebben genoemd (cgvs p. 3). U stelt verder dat u zich na de scheiding van uw ouders samen met uw moeder naar Gambia zou hebben begeven, daar zou uw moeder alles hebben veranderd, waaronder uw eigen naam en achternaam (cgvs p. 3). U gevraagd waarom uw moeder absoluut uw naam diende te veranderen te Gambia, geeft u dan weer aan dat ze u altijd T. B. – als nickname - zou hebben genoemd, dit gezien deze woorden in haar taal Jolla 'my only one' zouden betekenen (cgvs p. 3). Toen u in Gambia naar school ging, maakte ze dan ook een andere naam voor u, ze veranderde het, u weet niet waarom ze dit zou hebben gedaan (cgvs p. 3). Nogmaals gepolst waarom te Gambia op school uw echte naam niet werd opgegeven, stelt u enkel en alleen dat uw moeder niet wou dat u uw eigen naam – en aldus tevens de achternaam van uw vader - nog gebruikte, dit ten gevolge van de problemen tussen haar en uw vader (cgvs p. 3). **Vervolgens geeft u opmerkelijk genoeg aan ook de naam T. B. tijdens uw reis naar België te hebben gebruikt (cgvs p. 3). Meer nog, u zou zelfs in Italië - voor wat betreft uw eigen nationaliteit - Gambia in plaats van Sierra Leone hebben opgegeven (cgvs p. 4).** U legt hieromtrent uit dat u zich te Italië niet comfortabel voelde, u wou er immers niet blijven en u was onderweg naar hier, u antwoordde aldus Gambia toen ze u vroegen waar u vandaan kwam (cgvs p. 4). U gevraagd waarom u niet als nationaliteit Sierra Leone opgaf – de nationaliteit die u voor het cgvs beweert te bezitten – stelt u dit niet te weten (cgvs p. 4). U om verduidelijking gevraagd, luidt uw antwoord als volgt: "Ik weet niet waarom, ze vroegen me van waar ben je, ik zei van Sierra Leone maar ik woonde in Gambia, ze zeiden Gambia, ik zei ja daar kom ik vandaan" (cgvs p. 4). Nogmaals gevraagd waarom u een andere nationaliteit zou opgeven, stelt u het volgende: "Ik weet het niet, toen ik kwam, ze vroeg me waar kom je vandaan, ik zei geboren in Sierra Leone, ik was in Gambia met moeder, ik kwam met vader, hij is in Libie, ik zei dat ik Gambia beter kende dan Sierra Leone, ze zei ok dan moeten we Gambia schrijven, ik zei ok" (cgvs p. 4). In Oostenrijk zou u dan weer niet meer weten welke naam en nationaliteit u zou hebben opgegeven, u was immers bang en u wou geen informatie aan hun doorspelen, u wou niet terug naar Italië en ze moesten alle informatie kennen om u terug naar daar te voeren (cgvs p. 4). U bent dan weer wel zeker dat u niet uw 'echte' naam S. B. opgaf aldaar, het was wel degelijk een andere naam, doch u weet niet meer dewelke exact u aldaar aangaf (cgvs p. 4). **Het is opmerkelijk dat u bij de Belgische asielinstanties van in het begin enkel en alleen de naam S. B. en de Sierra Leonese nationaliteit hebt opgegeven, dit terwijl u plots dd. 20 december 2018 op het cgvs beweert ook onder de naam T. B. gekend te staan en u zowel te Gambia als tijdens uw reis naar België – onder andere te Italië**

– deze naam en als nationaliteit Gambia zou hebben opgegeven. U legt verder zeer verwarrende verklaringen af voor wat betreft de nationaliteit(en) – in casu Sierra Leone en/of Gambia - die u mogelijks zou bezitten. Om het begrip nationaliteit te duiden en ons ervan te vergewissen dat u wel degelijk weet wat dit inhoudt, werd er u gevraagd wat de Sierra Leonese nationaliteit – de enige nationaliteit die u bij de Belgische asielinstanties van in het begin hebt opgegeven - bezitten, voor u precies betekent (cgvs p. 17). U verklaart in dit kader vooreerst nogmaals dat het uw echte nationaliteit betreft, u zou er geboren zijn (cgvs p. 17). Verder stelt u nog dat nationaliteit voor u de plaats zou zijn waar je vandaan komt en waar je geboren bent (cgvs p. 17). U stelt verder dat uw moeder de nationaliteit van Gambia bezit en zij al uw documenten tijdens uw verblijf aldaar zou hebben veranderd (cgvs p. 6). **Opmerkelijk genoeg geeft u dan weer in dit kader aan te vermoeden dat u de Gambiaanse nationaliteit heeft, u hebt immers een geboorteakte van Gambia, op de geboorteakte staat als nationaliteit Gambia vermeld (cgvs p. 6-7).** Gevraagd welke nationaliteit u dan wel precies bezit, stelt u het volgende: “Voor mij, ik neem Sierra Leone, nadat moeder stierf, vader kwam naar Gambia en nam me mee. Ik reisde naar Libie met vader, ik verloor hem daar, ik hoop op een dag vader terug te zien” (cgvs p.7). **Officieel zou u dan ook naar uw mening van Sierra Leone zijn, evenwel denkt u ook de nationaliteit van Gambia te bezitten, omdat u ook de geboorteakte van dat land hebt (cgvs p. 7).** Uw moeder zou deze geboorteakte hebben voorzien zodat u naar school zou kunnen gaan in Gambia, daarvoor heb je immers dergelijke akte nodig (cgvs p. 7). **U haalt vervolgens aan ook te Sierra Leone een geboorteakte – met vermelding van de Sierra Leonese nationaliteit - te hebben, u zou deze evenwel nooit hebben gezien (cgvs p. 8).** Er kan vooreerst worden opgemerkt dat een geboorteakte een officiële akte betreft. Dergelijke akte wordt opgemaakt naar aanleiding van de aangifte van de geboorte van een kind en wordt opgesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de geboorteplaats van het kind. Dit brengt met zich mee dat in principe elke persoon slechts over één officiële geboorteakte kan beschikken. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u over zowel een officiële Gambiaanse als een Sierra Leonese geboorteakte zou beschikken en u aldus ten gevolge hiervan de beide nationaliteiten zou bezitten. U ermee geconfronteerd dat u geen duidelijk zicht op uw nationaliteit weet te bieden, luidt uw antwoord als volgt: “Voor mij, ik weet dat mijn echte nationaliteit Sierra Leone is, als ik naar Gambia verhuisde, moeder maakte een andere geboorteakte voor me in Gambia, om naar school te gaan, ik weet dat ik een Sierra Leonese geboorteakte nationaliteit heb, omdat ik er geboren ben, dus ik moet de nationaliteit van daar hebben, de geboorteakte heb ik van Sierra Leone” (cgvs p. 8). **Hoewel u supra steevast stelde dat nationaliteit voor u de plaats zou zijn waar je vandaan komt en waar je geboren bent, u over zowel een Sierra Leonese als een Gambiaanse geboorteakte zou beschikken en u aldus vermoedt dan ook de beide nationaliteiten te bezitten, geeft u vervolgens plots aan dat uw Gambiaanse geboorteakte te Gambia door uw moeder op frauduleuze wijze zou zijn bekomen, uw moeder zou immers naar het ‘Bakaw (wellicht “Bakau”) Health Center’ zijn gegaan om de Gambiaanse geboorteakte aldaar te laten maken, het zou op een corrupte wijze zijn afgeleverd, u bent er immers niet geboren (cgvs p. 24-25).** Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u – op basis van uw gewijzigde verklaringen als zijnde uw Gambiaanse geboorteakte frauduleus zou zijn bekomen – ook de Gambiaanse nationaliteit zou claimen, dit gezien naar uw mening nationaliteit de plaats vorm waar je vandaan komt en waar je geboren bent, in casu aldus Sierra Leone. Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u allesbehalve een zicht biedt op de nationaliteit – in casu Sierra Leone en/of Gambia – die u zou bezitten en dat u uw verklaringen hieromtrent constant bijstuurt en wijzigt.

Ook voor wat betreft uw geboortedatum legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo heeft u bij aanvang bij de Belgische asielinstanties als datum 03 november 1997 verklaard, terwijl u tijdens uw onderhoud voor het cgvs plots uw geboortjaar verandert naar 2000, dit zou immers zo op uw Sierra Leonese geboorteakte vermeld staan (cgvs p. 6). **Er kan nog opgemerkt worden dat u er overigens niet in slaagt uw beweerde Sierra Leonese geboorteakte – noch enige andere identiteitsbewijzen – neer te leggen.**

Over uw etniciteit legt u eveneens allesbehalve eenduidige verklaringen af. Zo stelt u aanvankelijk zowel Kriyon (wellicht “Krio”), Wollof, Jolla en Madinka te zijn (cgvs p. 24 en 25). Uw vader zou Madinka zijn terwijl uw moeder Jolla zou zijn (cgvs p. 25). Gevraagd of u niet één welbepaalde etnie hebt, stelt u “Ik zou Jolla zeggen, dat is diegene die we normaal spreken thuis” (cgvs p. 25). **Er kan hierbij worden opgemerkt dat een kind de etniciteit van zijn vader en/of moeder erft en hij zich aldus op slechts twee etniciteiten kan beroepen, waardoor men logischerwijze niet kan inzien dat u enerzijds voor uzelf vier verschillende etniciteiten -Kriyon, Wollof, Jolla en Madinka - weergeeft, om vervolgens te gokken op ‘Jolla’, de etnie van uw moeder en tevens de taal die jullie normaal gezien thuis zouden spreken.**

Overigens had u bij Dienst Vreemdelingenzaken gesteld dat uw vader tot de etnie Karodinka ipv Madinka behoorde (zie onderhoud DVZ dd. 22 februari 2018 p. 4). U verklaart hieromtrent dat Madinka en Karodinka hetzelfde zou inhouden, Karodinka zou immers de taal van de etnie Madinka betreffen (cgvs p. 26). Er kan hierbij worden gesteld dat Karoninka (ipv Karodinka) inderdaad bestaat, doch dit een taal verwant met Jolla en voorkomend in Gambia en Senegal betreft (zie info administratief dossier).

Hoewel u beweert te Lungi in Sierra Leone te zijn geboren, aldaar tot uw zes à zeven jaar te hebben gewoond en vervolgens na uw verblijf te Gambia op vijftienjarige leeftijd voor een aantal maanden naar Lungi te zijn teruggekeerd, blijkt uit de door u afgelegde verklaringen dat u totaal niet met Lungi vertrouwd bent en u aldus aldaar nooit kan hebben gewoond. Zo stelt u zich een aantal keren naar Freetown stad te hebben begeven en tevens een aantal keren de route Freetown stad – Lungi (en omgekeerd) te hebben afgelegd. U legde deze route immers af toen u van Sierra Leone naar Gambia ging en toen u van Gambia terug naar Sierra Leone kwam (cgvs p. 9 en 19). Tevens begaf u zich van Lungi naar Freetown om kleren te kopen (in het centrum), een andere keer ging u naar daar om video game cassettes aan te schaffen (cgvs p. 9 en 19). U vervolgens gevraagd hoever Lungi van Freetown zou zijn verwijderd, geeft u aan dat dit niet zo ver zou zijn, 30 of 40 minuten met de auto (cgvs p. 9). **Het centrum van Freetown stad – naar waar u refereert als de plaats waar de oude boom zou staan (cfr. De Cotton Tree) – zou dan weer 15 tot 20 min met de auto van Lungi zijn verwijderd (cgvs p. 22).** Vervolgens geeft u 20 tot 30 minuten aan, maar van de grote boom in Centrum Freetown (cfr. De Cotton Tree) tot aan Lungi zou 15 tot 20 min met de auto zijn (cgvs p. 22). **U zou de plaatsen die je van Lungi naar Freetown stad passeert, niet kunnen weergeven, u zag immers vele dorpen doch u zou de namen niet kennen (cgvs p. 9).** U later nogmaals naar de route gevraagd, geeft u het volgende weer: “Je gaat voorbij Sewbma en voorbij... Ik denk voorbij Waterloo, naar, van Waterloo naar, ik denk, ik ben de naam vergeten, ik ben de stad, plaats vergeten” (cgvs p. 22). U zou geen andere plaatsen kunnen weergeven (cgvs p. 22). U geeft vervolgens nog aan dat het een slechte weg betrof, er zouden evenwel twee wegen zijn, er is ook een snelste en directe weg naar de stad, die zou verder gelegen zijn, je zou de hobbelige weg moeten nemen om sneller te gaan (cgvs p. 22). U gevraagd of je ook de boot kan nemen van Freetown stad naar Lungi, stelt u het volgende: “Euhm, misschien, er zijn veel plaatsen, kleine cities, mensen nemen boten om, er zijn veel vissers. Ik denk dat je het kan nemen, mensen nemen boten om naar Guinee te gaan, bepaalde delen van Guinee waar je met de boot naartoe gaat” (cgvs p. 23). U bevestigt vervolgens toch niet zeker te zijn of je een boot naar Lungi kan nemen (cgvs p. 23). **Er kan hierbij worden opgemerkt dat je om van Lungi naar Freetown stad te gaan, ofwel de zee dient over te steken, ofwel een hele omweg dient te maken. Indien je van Lungi naar Freetown stad met de auto wenst te gaan, kan het maar liefst tot zes uur in beslag nemen, rekening houdend met de snelheidsdrempels en militaire controleposten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).** Er kan tevens een Ferry worden genomen van Lungi naar Kissy in East Freetown, wat ongeveer een uur tijd in beslag zou nemen. Ook een Hovercraft naar Aberdeen in West Freetown, een speedboot naar Kissy of Aberdeen of lokale, smalle en open houten bootjes met buitenboordmotorrichting Kissy, behoren tot de mogelijkheden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Het feit dat u de route Lungi-Freetown stad situeert als zijnde een autorit van 15 minuten tot maximim 40 minuten - terwijl volgens onze informatie dergelijke rit tot maar liefst zes uur in beslag zou nemen -, u er ook allesbehalve in slaagt de route te beschrijven en u niet zeker zou zijn of een boot nemen tot de mogelijkheden zou behoren, toont enkel aan dat u de route Lungi-Freetown stad nooit zelf hebt genomen en u deze reis nooit zelf hebt afgelegd. Dit ondermijnt dan ook in ernstige mate uw beweerde (recente) afkomst uit Lungi, Sierra Leone. Ook Kissy – de aanmeerplaats in Freetown stad – situeert u overigens compleet foutief.** Naar uw mening zou deze plaats – alwaar u beweert één keer naartoe te zijn gegaan – in Lungi zelf zijn gelegen (cgvs p. 23). U dekt zichzelf vervolgens wel in stellend dat je de plaatsen niet goed kan kennen als je buiten die plaatsen bent en in deze plaats bent (cgvs p. 23). **Verder is het ook opmerkelijk dat u er niet in slaagt de luchthaven van Sierra Leone te situeren in Lungi, de plaats alwaar u zou geboren zijn, tot zes à zeven jarige leeftijd zou hebben gewoond en tevens op vijftienjarige leeftijd wederom een aantal maanden zou hebben verbleven.** U gevraagd waar de luchthaven van Freetown zich bevindt, stelt u immers het volgende: “Euhm, de luchthaven die ken ik, er zijn er twee. Eén in Freetown, ik ging er nooit, er is er ook één in euhm, in euhm, waar is die plaats, vader vertelde het me, euhm, ik vergat de naam van de plaats, er is er wel één in Freetown, je gaat er voorbij (cgvs p. 23). U vult aan dat je er voorbij gaat als je naar Lungi gaat, de luchthaven zou dichtbij het legerkamp zijn (cgvs p. 23). Gevraagd of de luchthaven dichtbij de door u genoemde grote boom in Freetown centrum is gelegen (cfr. De Cotton Tree), geeft u aan niet dicht maar ook niet ver, enkele minuten, als je binnenkomt in de stad, zou je eerst voorbij de luchthaven komen, als je buiten gaat ook (cgvs p. 23).

*U zou de buurt zelf niet kunnen benoemen, maar je zou zeker de luchthaven passeren als je de stad Freetown binnenkomt (cgvs p. 23). Indien je van de grote boom naar Lungi zou gaan, zou je de luchthaven voorbij gaan, dit indien je een bepaalde weg neemt, indien je de hoofdweg niet zou nemen (cgvs p. 23). Gevraagd of de luchthaven dichterbij de boom of dichterbij Lungi is gelegen, antwoordt u opmerkelijk genoeg dichterbij de boom (cgvs p. 23). **Meer nog u zou nooit hebben gehoord dat er in Lungi een luchthaven zou zijn (cgvs p. 23). Er kan hierbij worden opgemerkt dat de enige luchthaven van Sierra Leone zich wel degelijk in Lungi – de plaats waar u beweert te zijn geboren, tot zes à zevenjarige leeftijd te hebben gewoond en tevens op vijftienjarige leeftijd wederom een aantal maanden te hebben verbleven – bevindt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).***

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geboren te zijn in Lungi - Sierra Leone – en er (recent) van afkomstig te zijn en biedt u geen zicht op uw werkelijke identiteitsgegevens noch nationaliteit. Hierdoor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Lungi – Sierra Leone - heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vastgestelde incoherenties betreffen dermate fundamentele elementen –nationaliteit, etniciteit, naam, geboortedatum- dat zij bezwaarlijk kunnen worden toegeschreven aan uw bewering dat u veel dingen vergeet (zie 'Vragenlijst procedurele noden' dd. 28 augustus 2018). Het "Attestation de début de suivi à l'attention de Monsieur Ben S." dd. 06 maart 2018, afkomstig van uw psycholoog Emmanuel Declercq werd hierboven reeds besproken. U voegt verder aan uw dossier nog een "Dossier Medical des Urgences" dd. 17 november 2018, een "Certificat medical accident sportif" dd. 17 november 2017 en een attest "A l'attention du club sportif de Monsieur S." dd. 17 november 2018 toe - waaruit blijkt dat u een sportongeval heeft gehad en u uw rechterknie blesseerde - en u legt een "verkoopbon van Pearle" voor teneinde uw oogproblemen te staven. Deze attesten doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen en conclusies.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève, de artikelen 48/3, 48/4 en volgenden van de wet van 15 december 1980, de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980, het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen) en een beoordelingsfout.

Verzoeker wijst op zijn verklaringen bij de DVZ inzake zijn identiteit. Verzoeker argumenteert dat hij constant is gebleven in zijn verklaringen. Verzoeker heeft zijn verklaringen niet gewijzigd maar enkel proberen uit te leggen wat voor hem de betekenis is van het begrip nationaliteit en waarom hij denkt dat hij over de Sierra Leoneese nationaliteit beschikt maar misschien ook over de Gambiaanse nationaliteit. Verzoeker heeft uitgelegd dat, volgens hem, de nationaliteit bepaald wordt door de plaats waar iemand geboren is. *In casu* heeft verzoeker verklaard in Sierra Leone te zijn geboren en dus officieel over de Sierra Leoneese nationaliteit te beschikken. Verzoeker heeft echter ook uitgelegd dat zijn moeder zijn papieren "veranderd" had toen hij naar Gambia was gekomen en dat zij een andere geboorteakte voor hem (op een frauduleuze manier) had laten opstellen.

Verzoeker verwijst naar de verklaringen die hij bij de DVZ heeft afgelegd waaruit blijkt dat verzoeker verklaard heeft in 2000 geboren te zijn maar dat zijn geboortjaar veranderd werd nadat hij een leeftijdsonderzoek heeft afgelegd.

Uit de verklaringen van verzoeker zou inderdaad kunnen worden afgeleid dat hij niet goed vertrouwd is met het begrip etniciteit en dat hij dit met de talen die hij spreekt blijkt te verwarren. Dit kan echter ook gelegen zijn aan de vraagstelling.

Verzoeker verklaart zijn onwetendheid over een aantal zaken: hij is veel thuis gebleven omdat zijn vader hem niet toeliet naar buiten te gaan en dat hij maar drie tot vier keren naar Freetown gegaan is, hij heeft een zware tocht door Europa gedaan en heeft psychologische begeleiding nodig, hij heeft correcte informatie heeft gegeven in verband met Lungu.

Verzoeker concludeert: *“We menen dat er voldoende elementen bestaan om aan te nemen dat verzoeker waarschijnlijk over de Sierra Leonese nationaliteit beschikt (omdat hij daar geboren is van en Sierra Leonese vader) en misschien ook over de Gambiaanse nationaliteit (aangezien de Gambiaanse grondwet bepaalt dat iemand die buiten het land geboren is van een Gambiaanse ouder over de Gambiaanse nationaliteit beschikt en dat de Grondwet dubbele nationaliteit toelaat).*

We menen dus dat de beslissing vernietigd moet worden om de vrees van verzoeker ten opzichte van Sierra Leone en/of ten opzichte van Gambia te onderzoeken.”

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

Een resem aangevoerde rechtsregels of rechtsbeginselen die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming. Dit klemt des te meer wanneer verzoeker niet concreet uitwerkt op welke wijze deze aangevoerde rechtsregels of rechtsbeginselen werden geschonden door de bestreden beslissing.

2.2.3. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “*die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.*”

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingdefinitie uit volgende criteria bestaat die in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming cumulatief dienen vervuld te zijn om erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van de vreemdelingenwet;
- gegronde vrees hebben voor vervolging;
- om redenen van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging;
- zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit;
- de “*bescherming*” van het land van nationaliteit niet kunnen of, “*wegens deze vrees*”, niet willen invoeren of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de “*nationaliteit*” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*”, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

Het onderzoek van deze voorwaarde veronderstelt dat het land van bescherming moet worden vastgesteld.

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming stoot echter op moeilijkheden zowel in rechte als in feite waarmee rekening dient te worden gehouden in de redenering die wordt gevolgd.

Eenzijds bepaalt artikel 144 van de Grondwet dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheden van de hoven en rechtbanken behoren en anderzijds bepaalt artikel 145 van de Grondwet dat geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoren, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen. De Raad heeft bijgevolg geen rechtsmacht om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op burgerlijke rechten of om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op politieke rechten die de wetgever hem niet uitdrukkelijk heeft toegewezen. Aangezien de geschillen betrekking hebben op een nationaliteit van een persoon die niet een door de wetgever aan de hoven en rechtbanken onttrokken politiek recht tot voorwerp hebben, heeft de Raad geen rechtsmacht om de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is.

Het voorgaande mag uiteraard niet tot gevolg hebben dat het onderzoek van de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming onmogelijk wordt gemaakt. Hieruit wordt evenwel afgeleid dat in geval van twijfel over de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming of, indien hij er geen heeft, over het land waar hij zijn gewone verblijfplaats had, het beide partijen toekomt de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over de bepaling van het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn verzoek, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden.

Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Vanuit juridisch standpunt is de vluchteling immers een persoon “*die de bescherming van [zijn] land niet kan of, uit hoofde van [zijn] vrees [te worden vervolgd], niet wil invoeren*” en geniet hij ofwel geen diplomatieke bescherming van dat land, ofwel heeft hij goede redenen om die bescherming niet te willen roepen, hetgeen de vaststelling van zijn nationaliteit door het voorleggen van een sluitend bewijs, zoals een nationaal paspoort of een officieel identiteitsdocument, onmogelijk kan maken.

Vanuit materieel standpunt kan de vaststelling van de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming ook complex worden gemaakt door de omstandigheden waarin hij zijn land heeft moeten ontvluchten of door de verwijdering ten gevolge van zijn ballingschap in het gastland.

Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit voldoende aantoot. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dient te gebeuren, komt het haar toe dit land te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten. Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van deze partij. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

2.2.4. Artikel 48/6, §1, eerste tot derde lid van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.”

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en).

Het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormen een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

2.2.5. *In casu* blijkt uit het administratief dossier onmiskenbaar dat verzoeker een en ander van begin af aan trachtte te verhullen op het niveau van de hoger genoemde kernelementen, en diens verklaringen slechts na confrontatie met objectief verifieerbare gegevens, aanpaste:

- bij de Belgische asielinstanties heeft verzoeker van in het begin als enige werkelijke naam 'S. Ben' opgegeven met als enige nationaliteit Sierra Leone; tijdens het onderhoud voor de DVZ (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ, vraag 3) en het CGVS gaf hij echter aan ook onder de naam 'T. B.' gekend te staan (CGVS gehoor, 20 december 2018 p. 3) omdat zijn moeder, van Gambiaanse nationaliteit, hem zo zou hebben genoemd (CGVS p. 3).
- hij stelt verder na de scheiding van zijn ouders samen met zijn moeder naar Gambia te zijn gegaan, waar zijn moeder alles zou hebben veranderd, waaronder zijn naam en achternaam; wanneer verzoeker in Gambia naar school ging, maakte zijn moeder een andere naam maar verzoeker weet niet waarom ze dit zou hebben gedaan (CGVS p. 3);
- verzoeker gebruikte de naam T. B. tijdens zijn reis naar België (CGVS p. 3) en heeft in Italië Gambia als nationaliteit in plaats van Sierra Leone hebben opgegeven (CGVS p. 4);
- inzake Oostenrijk weet verzoeker niet meer welke naam en nationaliteit hij heeft opgegeven, hij weet wel zeker dat hij niet zijn 'echte' naam S. B. opgaf;
- verzoeker verklaart dat hij een geboorteakte heeft van Gambia, op de geboorteakte staat als nationaliteit Gambia vermeld (CGVS p. 6-7) maar haalt vervolgens aan ook in Sierra Leone een geboorteakte – met vermelding van de Sierra Leoneese nationaliteit - te hebben;
- verzoeker stelde dat nationaliteit voor hem de plaats is waar je vandaan komt en waar je geboren bent, doch geeft verzoeker vervolgens aan dat de Gambiaanse geboorteakte te Gambia door zijn moeder op frauduleuze wijze zou zijn bekomen (CGVS, p. 25).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat verzoeker manifest in gebreke blijft om zijn nationaliteit en identiteit aan te tonen; daarenboven blijkt hij zijn verklaringen hieromtrent bij te sturen en te wijzigen. Overeenkomstig voormeld artikel 48/6, §1, derde lid betreffen de identiteit of nationaliteit kernelementen in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming. Het ontbreken van enig bewijs van deze elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas. Dit klemt des te meer aangezien verzoeker ingevolge voorgaande vaststellingen verzoekers wisselende verklaringen allesbehalve kunnen aangenomen worden als bevredigende verklaringen voor het ontbreken van deze documenten.

In het verzoekschrift blijft verzoeker ook in de onwetendheid omtrent zijn nationaliteit daar waar hij concludeert: *"We menen dat er voldoende elementen bestaan om aan te nemen dat verzoeker waarschijnlijk over de Sierra Leoneese nationaliteit beschikt (...) en misschien ook over de Gambiaanse nationaliteit (...)".*

Voorgaande vaststellingen klemmen des te meer omdat verzoeker inzake zijn geboortedatum tegenstrijdige verklaringen aflegde: zo heeft hij bij aanvang bij de Belgische asielinstanties als datum 3 november 2000 aangegeven terwijl hij na leeftijdsonderzoek (administratief dossier, stuk 11; zie ook stuk 13, verklaring DVZ, vraag 4) als geboortedatum 3 november 1997 kreeg vermeld. En blijkens de terechte motivering bleek verzoeker eveneens allesbehalve eenduidige verklaringen af te leggen over zijn etniciteit. De *post factum* verklaringen inzake de luchthaven en de verwijzing naar hetgeen hij blijkbaar wel zou weten, wegen in het geheel niet op tegen de vastgestelde onwetendheid omtrent de verplaatsing van Lungi naar Freetown aangezien dit laatste past in de persoonlijke ervaringen en aldus in de persoonlijke en nabije leefwereld.

Verzoekers verwijzingen naar zijn verklaringen, de verhouding met zijn vader, stress, zijn lange afwezigheid uit Sierra Leone en mogelijke psychische problemen kunnen niet aangenomen als verschoning voor de talrijke tegenstrijdige en aangepaste verklaringen inzake de kernelementen van zijn verzoek tot internationale bescherming: zijn nationaliteit en identiteit. Dit betreffen immers wezenlijke elementen van zijn persoon die niet kunnen worden aangetast of bemoeilijkt ingevolge zijn mogelijke verklaringen.

2.2.6. De voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat het onmogelijk is om zich een correct beeld te vormen van verzoekers nationaliteit en identiteit, zijn profiel, de exacte regio van waar hij afkomstig is en de plaats(en) waar hij de voorbije jaren heeft verbleven, van een eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in of buiten zijn land van herkomst.

Dit verhindert om een juist beeld te vormen over de eventuele nood aan bescherming en is *de facto* toe te schrijven aan het feit dat verzoeker in gebreke blijft mee te werken teneinde een duidelijk beeld te schetsen van zijn verleden, zijn profiel en levensomstandigheden.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om zijn nationaliteit en identiteit aan te tonen (“(...) *waarschijnlijk over de Sierra Leonese nationaliteit beschikt (...) en misschien ook over de Gambiaanse nationaliteit*”).

Verzoeker slaagt er derhalve niet in de conclusie te weerleggen in de bestreden beslissing die stelt: *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geboren te zijn in Lungi - Sierra Leone – en er (recent) van afkomstig te zijn en biedt u geen zicht op uw werkelijke identiteitsgegevens noch nationaliteit. Hierdoor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Lungi – Sierra Leone - heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

De voormelde conclusie is bijgevolg terecht en wordt, aangezien ze niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS